

ima zadatok, da svu inteligenciju a po njoj i narod upoznaje s njegovimi kulturnimi, književnimi i povjestnimi spomenici; s razvitkom njegova jezika i govora, s njegovom filozofijom i estetikom, sadržanimi u bežbrojnom blagu njegovih narodnih pjesama, poslovica i priopovedaka; s njegovimi običaji i socialnimi potrebami; s napredkom njegovih umjetnosti. Ali „Smotra“ ima i tu dužnost, da upre oči i u ostali svjet pa da našemu občinstvu u korist kaže, što se u njegovu duševnu životu sviba. Tu su nam Bugari najbliži, za tim sjeverni Slaveni: Česi, Slovaci, Lužičani, Poljaci i Rusi, napokon ostali kulturni narodi. Treba nam o njih etno- i geografskih crta, izvješća o napredku prirodoslovnih znanosti, koje su nam u malo godinah doniele najzamašnjih po čovječanstvo rezultata. Dovoljno je spomenuti astrofiziku i elektrotehniku. Kemija i š njom tehnologija slavi svaki dan novih triumfa. A liepe umjetnosti? Glasba, našemu narodu toli omiljela, kazalište, slikarstvo, kiparstvo, graditeljstvo, rezbarstvo, ne smiju li naći u „Smotrinih“ izvješčih bar čedno mjestance? Naša je bibliografija da ne može da gora bude. „Smotra“ želi s toga zabilježiti svaku knjigu, svaku razpravu, svaku brošuru, u obče svaki književni produkt našega naroda gdje god on izašao. Dapače ona želi bilježiti i važnije stvari po naših novinah. Time bi „Smotra“ postala ono, što hoće da već i po svom imenu postane: prava pravljica „Revue“ suvremene obče prosvjete. List ima obliko »Ljubljanskega Zvona«, uredovan je izvrstno in podpirajo ga najboljni pisatelji hrvaški kakor dr. Rački, dr. Markovič, Kostrenčič in mnogi drugi, Doslej so izšli širje zvezki. Opozarjamo na »Smotro« tudi Slovence, kajti izborni list je vreden vsega priporočila in največje pažnje naše.

Slovani v nemški književnosti. V Magazin f. d. Liter. des In- und Auslandes št. 52 (1886) hvali F. Müller Mareticev prevod Homerja na hrvaški jezik in poudarja, kolikega pomena je njegova prestava za Jugoslovane. — V istem časniku (št. 1., 2. in 3. 1887) opisuje dr. H. Penn Vuka Stefanovića Karadžića kot prijatelja nemškega zgodovinarja Rankeja in slaví njegove zasluge za srbsko književnost. Ob jednem podaja tudi dosti obšireni životopis slavnega Srba in dodaja tudi pisma, katera so pisali njemu Goethe, J. Grimm, Talvyje i. dr. — V Lipskem pri Dunckerji in Humblotu prišla je na svetlo nemška prestava dela grofa L. Tolstojeva „Bekenntnis. Was sollen wir thun?“ ponemčena od H. Samon-Himmelstjerna. — A. Brückner objavil je prvi zvezek svoje knjige pod naslovom: »Bilder aus Russlands Vergangenheit« (tudi pod naslovom: „Beiträge zur Kulturgeschichte Russlands im XVII. Jahrhundert“) v Lipskem pri Elischerji.

V Lipskem predava Leskien staroslavensko slovničo, zgodovino staročeske literature in bere staroslovenske tekste, Scholvin ruske slovnice II. del in rusko krestomatijo po Miklošiči in Šafranovu, Wollner pa o tvarini in obliku slovanskih pripovedek pri slovanskih narodih in o epični pesmi jugoslovanski.

Poljska književnost. Poljaki so ustanovili društvo »Towarzystwo literackie imienia Adama Mickiewicza«, da izdaja dela slavnega pisatelja in kar se je pisalo o njem. Predsednik društva je vseučiliški profesor dr. Roman Pilat. — Rusko geografsko društvo je sklenilo, da preiše in popiše tudi Poljsko v etnografičnem in etnološkem oziru. To je veselo znamenje, ker se dosedaj ni pečalo s Poljaki in ker so dosedanja dela tega društva porok, da bode zvršilo svoj posel temeljito in natančno. — Ruski polkovnik Puzyrevskij izdal je s pomočjo Nikolajevske akademije generalnega štaba knjigo »Poljsko-Russkaja vojna 1831. goda« z atlantom (St. Peterburg 1880. XIII. in 436, 227 str.) Delo je tem večje važnosti, ker je porabil pisatelj uradna poročila in razpravlja stvar mirno, stvarno in vednostno. — Henryk Sienkiewicz piše nov roman »Wolodyjskie«, ki bo prišel na svetlo v »Dzienniku Poznanzkem« in bo trilogija z »Ogniem in mieczem« in »Potopom« istega pisatelja. — Oddel filologične akademije umetnosti v Krakovu je bil odločil iz

davanje materijala ob istoriji, literaturi in prosveti na Poljskem. I. del tega važnega dela je prišel na svetlo leta 1878., II. 1882., III. 1884., IV. pa 1886. Že prvi trije obsezoj veliko zanimivega v sebi, v IV. je posebne vrednosti »liber diligentiorum facultatis artisticae« Krakovskega vseučilišča od 1. 1487. do 1563., ker opisuje živo tedanjo vednostno gibanje. Gospod dr. Višločky, urednik tega dela, zaslužil si je hvalo vsega občinsva, učenega in neučenega, za tako lepo delo. Nadaljni zvezki izidejo kmalu. — V Varšavi je zagledala dan igra Jana Gadomskega »Larik«, kateri so prisodili pri zadnjem Varšavskem konkursu darilo. Ravno tam je oddal J. Sarnecki gledališču novo veselo igro v treh dejanjih »Kalecy«. — Grof Jan Alex. Fredro je tožil Varšavsko gledališče, ki mu ni hotelo plačati honorara za jedno veselo igro očetovo in za jedno svojo. Prisodili so mu 500 rubljev, katere je pa podaril Poljakom, iztiranim s Pruskega. — Kazimir Zalewski je spisal novo veselo igro „Królowa Opinia“, ki razpravlja o življenju na Grškem okoli leta 400 pred Kristom. Tiska se v listku „Warszawskega Kuryra“.

Češka književnost. Rud. Storch v Pragi je založil malo lepo zbirko ilustrovanih pripovedek za mladino Eliške Krasnohorske: „Mladým srdečkům“. A. Storch sin pa krasne pripovedke iste pisateljice: „Z tajemných říší“. — Marljivi založnik J. Otto v Pragi izdal je „Zlatý máj“, dvajset krasnih pesmi Jos. J. Sládka za mladino. — „Salonné bibliothéka“ istega založnika, uredovana od prof. Ferd. Schulza, primaša v 46. zvezku Jar. Vrchlického pesmi pod imenom: „Motyli všech barev“; 47. zvezek pa drugo serijo zbraných povestí in novel Al. Jiráseka: „Povídky a novelly“. — Pri istem založniku izhaja „Novější dejepis rakousky“, uredovan od dr. W. W. Tomeka, katerega je prišel na svetlo II. zvezek; in „Zeměpisny sborník“, urednik dr. J. Režábek; „Historický sborník“, uredovan od prof. dr. Anton Rezeka že v IV. letu. „Laciná knihovna národní“ (založnik J. Otto) donaša v 24. in 25. zvezku IX. serije nadaljevanje romana „Drama rodiny pana Daniela“ od Em. Žiteka. — A. J. Vrt'átko- Benátský je preložil iz italijanščine v češčino dramatično delo Karla Goldonija „Pamela“, založil jo je J. Otto.

V Turčanskem Sv. Martinu izhaja že šest let mesečnik »Slovenske poh'lady«. Ureja ga prvak slovaški Svetozar Hurban Vajanski, izdaje pa na svoje stroške rodoljub Pavel Mudronj. S tem listom se morejo dičiti Slovaci, kajti v njem se ne nahajajo samo spisi najboljših pisateljev slovaških, ampak tudi same originalne slike národnega življenja od samih domačih umetnikov.

Opomnja. Zadnje čase se nam je nakopičilo toliko gradiva, da smo morali že v 4. št. izpustiti prej začete članke gg. Šubica, Apiha, Fekonje, Trnovca, Hubada i. dr. A tudi danes smo prišli s prostorom tako v zadrgo, da smo morali za prihodnjič odložiti poročilo ob občnemu zboru »Matice Slovenske« in pisateljskega društva, kakor tudi názanilo o nekaterih novih knjigah slovenskih in nekoliko manjših stvarij. Naj nam dotični gospodje to blagovoljno oprostite. Večkrat moramo dejati v list kako novo stvar, ki bi drugače zastarela. Počasi pa pride vse na vrsto. — V zadnjem listu na 255. strani povedujemo, da je Ondriček koncertiral pred mnogoštevilno zbranim občinstvom načega lista. Ni nam treba opozarjati, da ima ta lapsus na g. stavec na vesti. Namesto lista beri mesta; kajti »Ljubljanski Zvon« še nima toliko naročnikov, da bi g. Ondriček samo njim koncerite dajal. — V članku o dopolnjevalni volitvi odbornikov v »Matico Slovensko« je med kandidati zmotno izostalo imé g. novomeškega ravnatelja And. Senekoviča; a g. Fr. Wiesthalerja je spet g. stavec naredil za direktorja v Novem Mestu. Tudi ta dva gospoda prosimo: brez zamere!